

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om Statens Uddannelsesstøtte.

[Af Alfred Hansen (DR) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 183. Fremsat 21/3 80).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om reform af Statens Uddannelsesstøtte (SU).

[Af Steen Folke (VS) og Ebba Strange (SF)].

(Beslutningsforslag nr. B 119. Fremsat 25/3 80).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):**

Da de to forslag er til samtidig behandling her i tinget, vil jeg tillade mig at kommentere forslagene under ét.

Det forslag om SU, som medlemmer af retsforbundet nu har fremsat for tinget, er en uændret genfremsættelse af et forslag, som var til behandling i samlingen 1977-78. Forslaget led dengang en ret så krank skæbne, selv om den daværende undervisningsminister havde et par positive kommentarer til initiativet.

Jeg føler mig ret sikker på, at det ikke vil gå forfærdelig meget bedre denne gang, og jeg mener da heller ikke, at der er særlig megen grund til at rose retsforbundet for initiativet i dag. Specielt kan det undre, at der hverken i selve forslaget eller i bemærkningerne er foretaget ændringer, selv om der jo faktisk, siden forslaget blev fremsat første gang, er sket ganske meget på dette område.

Forslaget går ud på, at støtte i form af statslån skal ydes til alle over 18 år uden hensyntagen til den uddannelsessøgendes, forældrenes eller ægtefællens indtægts- og formueforhold, men med et beløb svarende til højeste folkepension for enlige.

Til brug for det daværende uddannelsesudvalg anslog min forgænger i 1977-78 ud fra et forsigtigt skøn, baseret på det daværende antal af uddannelsessøgende osv., at forslaget ville betyde årlige statslåntilsagn på godt 2,5 mia kr. Et sådant forslag er jo endnu mindre realistisk i dag.

Ud fra det samme hovedsynspunkt må jeg også sige fra over for forslaget til folketingsbeslutning fra VS og SF. Forslaget beskriver så at sige en »idealtilstand« for uddannelsesstøtten med enkeltheder, som man i meget vidt omfang må have principiell sympati for, men som lader fuldtstændig hånt om landets økonomiske situation og om de alvorlige sparebestræbelser, der nu pågår. Jeg vil derfor godt karakterisere dette forslag – som vel i øvrigt også retsforbundets forslag – som noget i retning af paradeforslag. Jeg vil godt understrege, at det ikke skyldes manglende sympati for indholdet, men derimod dets manglende sammenhæng med den realistiske virkelighed, vi lever i.

Jeg skal ikke gå i detaljer med dette forslag til folketingsbeslutning, men fremhæve, at jeg ikke finder det rimeligt begrundet, at man allerede nu, før den ny lov om SU overhovedet er trådt i kraft, forsøger at gøre de uddannelsespolitiske konsekvenser af denne lov op, således som det er sket i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Jeg kan f.eks. ikke acceptere påstanden om, at SU-loven i den skikkelse, hvori den træder i kraft fra august 1980, betyder kraftige studiestramminger og indebærer disciplinerende foranstaltninger. Selv om det er rigtigt, at også de uddannelsessøgende bliver ramt af de økonomiske tilbageslag – og her ikke mindst de stærkt stigende energipriser – har vi i regeringen søgt at friholde de uddannelsessøgende fra de fleste virkninger af de stramminger, der er gennemført i løbet af 1979. Jeg kan f.eks. nævne, at de uddannelsessøgendes stipendier ikke som antaget af forslagsstillerne er blevet beskåret som følge af indgrebene i indkomstudviklingen, bortset fra at de ligesom alle andre i samfundet